

پیوسته

شماره: ۲۴۲/۶۴۲۷۳

تاریخ: ۱۳۸۷/۱۱/۰۹

پیوست: .....

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۳۰۲۵۳/۱۱/۸۷ صبح
تاریخ ثبت: .....

عصر

اقدام کننده: ۱۱/۸۷

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران

لایحه موافقتنامه تجارت ترجیحی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری مردمی بنگلادش

که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ

۱۳۸۷/۱۱/۸ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست ارسال می گردد.

علی لاریجانی

**لایحه موافقتنامه تجارت ترجیحی بین جمهوری اسلامی ایران
و جمهوری مردمی بنگلادش**

ماده واحده- موافقتنامه تجارت ترجیحی بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری مردمی بنگلادش مشتمل بر یک مقدمه و بیست و دو ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم

**موافقتنامه تجارت ترجیحی
بین جمهوری اسلامی ایران و جمهوری مردمی بنگلادش**

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران (ایران) و دولت جمهوری مردمی بنگلادش (بنگلادش) که از این پس « طرفهای متعاقد » خوانده خواهند شد، با توجه به دوستی دیرینشان ؛ با امید به این که این موافقتنامه محیط مناسبی را برای روابط اقتصادی و منطقه ای میان آنها ایجاد خواهد کرد؛ با تصدیق این که تقویت همکاری نزدیکتر اقتصادی آنها متضمن منافع اقتصادی و اجتماعی بوده و موجب بهبود استانداردهای زندگی مردمشان خواهد گردید؛ با در نظر داشتن این که توسعه روابط تجاری و اقتصادی دو جانبه موجب افزایش ارتباطات طرفهای متعاقد و در نتیجه پیشبرد صلح و ثبات منطقه ای خواهد شد؛ با توجه به این که این گونه ترتیبات تجاری دو جانبه به تقویت پیوندهای نزدیکتر با سایر نظامهای اقتصادی در منطقه کمک خواهد کرد؛

با اعتقاد به این که این چهارچوب قراردادی می تواند به تدریج گسترش یابد و به حوزه های جدیدی از منافع مشترک نیز تعمیم یابد؛
با تأکید بر لزوم متنوع سازی محصولات مبادله شده به منظور کمک به توسعه بیشتر اقتصاد خود؛

با در نظر گرفتن این که گسترش بازارهای داخلی آنها از طریق همکاری تجاری، پیش شرطی مهم برای تسریع فرآیند توسعه اقتصادی شان است؛
با در نظر داشتن تمایلشان به گسترش تجارت دوجانبه ای که به نفع هر دوی ایشان است؛ و

با تصدیق این که کاهش و حذف تدریجی موانع فرا راه تجارت از طریق این موافقتنامه تجارت ترجیحی دو جانبه (که از این پس «موافقتنامه» خوانده خواهد شد) به توسعه تجارت دوجانبه و همچنین تجارت جهانی کمک خواهد کرد،
به شرح ذیل توافق می کنند:

ماده ۱- اهداف

۱- اهداف این موافقتنامه عبارت است از :

- تقویت روابط اقتصادی میان طرفهای متعاقد؛
- افزایش حجم تجارت کالا بین طرفهای متعاقد؛
- ایجاد محیطی قابل پیش بینی تر و امن تر برای رشد پایدار تجارت بین طرفهای متعاقد؛
- تقویت و گسترش تدریجی این ترتیبات تجاری ترجیحی و ارتقاء آن به یک موافقتنامه تجارت آزاد که می تواند در آینده مورد توجه قرار گیرد؛
- گسترش تجارت دوجانبه از طریق جست و جوی حوزه های جدید همکاری؛
- تسهیل متنوع سازی محصولات مبادله شده بین طرفهای متعاقد؛
- تشویق رقابت بیشتر در میان بنگاههای خود و
- بدین ترتیب کمک به توسعه و گسترش تجارت دوجانبه و جهانی به طور هماهنگ، از طریق حذف موانع فراراه تجارت.

ماده ۲- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

- ۱- «تعرفه» یعنی حقوق گمرکی مذکور در جداول ملی طرفهای متعاقد؛
- ۲- «شبه تعرفه» یعنی هرگونه هزینه و عوارض مرزی غیر از تعرفه، با اثری شبیه تعرفه که بر معاملات تجاری خارجی و صرفاً بر واردات اعمال می‌شود. در عین حال مالیاتهای غیرمستقیم و عوارضی که به همان ترتیب بر محصولات داخلی مشابه وضع می‌شوند، شبه تعرفه نیستند. هزینه‌های ورودی مربوط به خدمات خاص ارائه شده نیز اقدام شبه تعرفه‌ای محسوب نخواهد شد.
- ۳- «مانع غیرتعرفه‌ای» یعنی هر اقدام، مقرر یا رویه‌ای غیر از تعرفه و شبه‌تعرفه که اثرش محدود کردن واردات یا ایجاد اختلالی قابل توجه در تجارت بین طرفهای متعاقد باشد.
- ۴- «محصول» یعنی هر نوع محصولی از جمله محصولات صنعتی و کالاها در اشکال خام، نیمه فرآوری شده و فرآوری شده آن.
- ۵- «رفتار ترجیحی» یعنی هر نوع امتیاز یا مزیت اعطاء شده به موجب این موافقتنامه توسط یک طرف متعاقد از طریق کاهش تعرفه‌ها در مورد تبادل کالا.
- ۶- «کارگروه» یعنی کارگروه مشترک موضوع ماده (۱۶) این موافقتنامه.
- ۷- «آسیب جدی» یعنی خسارت عمده به تولیدکنندگان داخلی محصولات مشابه یا همگن به علت افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، در حالتی که موجب زیانهای قابل توجهی از نظر درآمد، تولید یا اشتغال شود که در کوتاه مدت غیرقابل تحمل باشد. بررسی میزان تأثیر بر صنعت داخلی مربوطه، همچنین باید شامل ارزیابی سایر عوامل و شاخصهای اقتصادی مرتبطی باشد که بر وضعیت صنعت داخلی آن محصول تأثیر گذارد.
- ۸- «تهدید آسیب جدی» یعنی موقعیتی که در آن افزایش قابل توجه واردات مشمول رفتار ترجیحی، آن چنان ماهیتی دارد که موجب آسیب جدی به محصولات داخلی

می‌گردد و آسیب مزبور اگرچه هنوز ایجاد نشده، آشکارا قریب‌الوقوع است. تعیین وجود تهدید آسیب جدی باید به جای ادعاء، حدس و گمان یا احتمالات ضعیف یا فرضی صرف، بر واقعیات مبتنی باشد.

۹- «اوضاع و احوال بحرانی» یعنی ایجاد موقعیتی استثنائی که در آن واردات بسیار زیاد مشمول رفتار ترجیحی، موجب ایجاد آن گونه «آسیب جدی» یا تهدید آسیب جدی می‌گردد که جبران آن دشوار بوده و اقدامی عاجل را می‌طلبد.

۱۰- «قیمت شکنی» یعنی وارد کردن محصول به جریان داد و ستد طرف متعاقد دیگر به ارزش کمتر از ارزش عادی آن که عبارت است از قیمت قابل‌مقایسه در جریان معمولی تجارت برای محصول مشابهی که جهت مصرف در کشور صادر کننده در نظر گرفته شده است، یا در صورت فقدان این قیمت داخلی عبارت است از بالاترین قیمت قابل‌مقایسه برای محصول مشابه جهت صدور به هر کشور ثالثی در جریان عادی تجارت یا هزینه تولید محصول در کشور مبدأ به علاوه مبلغ معقولی برای هزینه فروش و سود.

۱۱- «حاشیه ترجیح» یعنی درصدی از تعرفه که بر مبنای آن تعرفه واردات از یک طرف متعاقد به طرف دیگر در نتیجه رفتار ترجیحی کاهش داده می‌شود.

ماده ۳- حوزه شمول و پوشش

این موافقتنامه و تمامی مقررات مندرج در آن، بر تجارت میان طرفهای متعاقد در مورد تمامی محصولات تحت پوشش این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۴- تعرفه‌ها، شبه تعرفه‌ها و موانع غیرتعرفه‌ای

- ۱- طرفهای متعاقد بدینوسیله از طریق این موافقتنامه، یک ترتیب تجاری ترجیحی ایجاد می‌کنند.
- ۲- طرفهای متعاقد امتیازات تعرفه‌ای را بر مبنای «حاشیه ترجیح» به یکدیگر اعطاء خواهند کرد که بر جداول تعرفه‌ای ملی ایشان مبتنی خواهد بود.

- ۳- به علاوه، طرفهای متعاقد توافق می کنند که از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، کلیه موانع غیرتعرفه‌ای و هرگونه اقدام معادل دیگری نسبت به جابه‌جایی کالا، مگر (اقداماتی که سازمان جهانی تجارت مجاز می‌شمارد و) اقداماتی که بر اساس ماده (۸) این موافقتنامه اعمال می‌شوند را حذف کنند.
- ۴- طرفهای متعاقد که فهرست شبه تعرفه‌های خود را مبادله کرده‌اند، همچنین توافق می‌کنند که بدون رضایت متقابل، شبه تعرفه‌های موجود را افزایش ندهند و شبه تعرفه جدید یا اضافی وضع ننمایند.
- ۵- در اجراء این موافقتنامه، طرفهای متعاقد باید به اصل رفتار متقابل عنایت کامل مبذول دارند.
- ۶- طرفهای متعاقد آزاد سازی بیشتر در تجارت دوجانبه خود را از طریق مشورت‌های آینده مدنظر قرار خواهند داد.

ماده ۵- رفتار ملل کامله‌الوداد

طرفهای متعاقد باید در خصوص کلیه قواعد، مقررات، رویه‌ها و تشریفات حاکم بر تجارت، از جمله رویه‌های ارزش گذاری گمرکی و همچنین روشهای انتقال بین‌المللی وجوه برای تجارت، بدون قید و شرط رفتاری را با یکدیگر اعمال کنند که از رفتار با هر طرف غیرمتعاهدی نامطلوب‌تر نباشد. مع‌هذا، هیچ یک از طرفهای متعاقد استحقاق برخوردار از سهمیه‌های نرخ تعرفه‌ای یا امتیازات تعرفه‌ای که هریک از طرفهای متعاقد در چهارچوب یک موافقتنامه تجارت آزاد، موافقتنامه تجارت ترجیحی یا موافقتنامه تجاری منطقه‌ای خاص به کشور دیگری اعطاء کرده یا خواهد کرد، نخواهد داشت، مگر آن‌که توافق خاص متقابلی بین طرفهای متعاقد وجود داشته باشد.

ماده ۶- رفتار ملی

قوانین و مقررات داخلی و کلیه سایر اقدامات و تشریفات حاکم یک طرف متعاقد بر واردات از طرف متعاقد دیگر، نباید به گونه‌ای اعمال شود که متضمن حمایت از

تولیدات داخلی باشد. طرفهای متعاقد باید رفتاری را با محصولاتی که مبدأ آنها سرزمین طرف متعاقد دیگر است اعمال کنند که نامطلوبتر از آنچه که به محصولات داخلی مشابه اعطاء می شود، نباشد.

ماده ۷- شفافیت

طرفهای متعاقد تعهد می کنند که شفافیت را در خصوص مقررات و رویه های مربوط خود، از طریق انتشار آنها رعایت نمایند. طرفهای متعاقد همچنین باید یکدیگر را از اقدامات جدیدی که مربوط به/ یا مؤثر بر عملکرد این موافقتنامه می باشد، مطلع نمایند.

ماده ۸- استثنائات

هیچ چیز در این موافقتنامه مانع از اعمال ممنوعیت یا محدودیت بر واردات، صادرات یا گذر کالا (ترانزیت) بر اساس دلایل مربوط به اخلاق عمومی، ارزشهای مذهبی، نظم عمومی، امنیت ملی، حفظ حیات و سلامت انسان، حیوان و گیاه، حفظ گنجینه های ملی دارای ارزش هنری، تاریخی یا باستان شناسی، حفظ منابع طبیعی تمام شدنی و ذخایر ژنتیکی و مقررات مربوط به طلا یا نقره نخواهد بود، مشروط به این که این اقدامات به گونه ای اجراء نگردد که تبعیضی خودسرانه یا غیرقابل توجیه یا محدودیتی پنهان را در تجارت بین طرفهای متعاقد بوجود آورند. همچنین، هیچ چیز در این موافقتنامه نباید به گونه ای تلقی شود که هر یک از طرفهای متعاقد را ملزم به ارائه اطلاعاتی سازد که افشاء آنها را مغایر با منافع اساسی امنیتی خود می داند.

ماده ۹- قواعد مبدأ

محصولات تحت پوشش مقررات این موافقتنامه، به شرط رعایت الزامات قواعد مبدأ مندرج در پیوست (پ) این موافقتنامه که جزء لاینفک آن می باشد، شایسته رفتار ترجیحی خواهد بود.

ماده ۱۰- اقدامات حفاظتی

۱- اگر محصولی به چنان نحو یا مقداری وارد سرزمین یک طرف متعاقد شود که موجب آسیب جدی یا تهدید آسیب جدی در سرزمین آن طرف متعاقد گردد، آن طرف متعاقد می تواند، جز در اوضاع و احوال بحرانی، پس از مشورت با طرف متعاقد دیگر، موقتاً رفتار ترجیحی اعطاء شده براساس این موافقتنامه به آن محصول را به حالت تعلیق درآورد.

۲- هر گاه طرف متعاهدی براساس شرایط مذکور در بند (۱) این ماده اقدامی اتخاذ کرده باشد، باید به طور همزمان طرف متعاقد دیگر و کارگروه مشترک تأسیس شده بر اساس ماده (۱۶) این موافقتنامه را از این امر مطلع سازد. کارگروه باید با طرفهای متعاقد مشورت نماید و بکوشد برای اصلاح آن وضعیت، به توافقی مرضی الطرفین دست یابد. اگر این مشورتها نتواند مسأله را حل نماید، طرف متعاقد متأثر از آن اقدام حق خواهد داشت رفتار ترجیحی معادل با آن را پس بگیرد.

ماده ۱۱- اقدامات ضدقیمت شکنی

اگر هریک از طرفهای متعاقد احراز نماید که در تجارت با طرف متعاقد دیگر قیمت شکنی رخ می دهد، می تواند عوارض ضدقیمت شکنی را نسبت به واردات محصولات قیمت شکنی شده وضع کند، مشروط به آن که احراز کند اثر قیمت شکنی، حسب مورد به صورتی است که باعث ورود یا ایجاد خطر ورود آسیب اساسی به صنعت داخلی موجود می شود یا ایجاد یک صنعت داخلی را به طور اساسی به تأخیر می اندازد.

ماده ۱۲- تراز پرداختها

۱- هریک از طرفهای متعاقد، زمانی که با مشکلات جدی تراز پرداختها یا خطر بروز چنین مشکلاتی مواجه گردد، با رعایت شرایط و رویه های مقرر در این ماده،

می تواند اقدامات محدودکننده ای را در خصوص انتقال وجوه برای مبادلات حساب جاری خود در چهارچوب این موافقتنامه اتخاذ کند.

۲- هر طرف متعهدی که قصد توسل به چنین اقداماتی را دارد، باید به منظور طرح ریزی سازوکاری مرضی الطرفین جهت پرداختن به وضعیت مزبور، با طرف متعاقد دیگر مشورت نماید. در مواقعی که مشورت قبلی عملاً امکان پذیر نباشد، آنها باید بلافاصله پس از اتخاذ این اقدامات، با یکدیگر مشورت نمایند. طرفهای متعاقد باید در خلال مشورت، تمامی دیگر راه حل های ممکن جایگزین را جهت پرداختن به وضعیت مزبور، به نحو جامع مورد ملاحظه قرار دهند.

۳- اگر طرفهای متعاقد نتوانند ظرف سه ماه از زمان آغاز چنین مشورتهایی به توافقی مرضی الطرفین دست یابند، طرف متعاقد متأثر از مشکلات جدی تراز پرداختها، می تواند اقدام مذکور را اتخاذ یا حفظ نماید، مشروط به این که آن اقدام:

الف) موجب ورود خسارت غیر ضروری به منافع تجاری، اقتصادی یا مالی طرف متعاقد دیگر نگردد؛

ب) سختگیرانه تر از آنچه که برای حل مشکلات تراز پرداختها یا خطر بروز آنها ضروری است، نباشد؛

ج) موقت بوده و تدریجاً با بهبود وضعیت تراز پرداختها کنار گذاشته شود.

د) به گونه ای اعمال گردد که نسبت به طرف متعاقد دیگر رفتاری نامساعدتر از هیچ طرف غیر متعهدی صورت نگیرد.

۴- چنانچه اقداماتی که یک طرف متعاقد بر اساس مقررات این ماده اتخاذ می کند، به طور قابل توجهی بر تراز امتیازات داد و ستد شده تأثیر گذارد، طرف متعاقد دیگر حق خواهد داشت از تعهدات خود بر اساس این موافقتنامه در خصوص تجارت اساساً معادل، تا زمانی که آن اقدامات محدود کننده کنار گذاشته شوند، عدول کند.

ماده ۱۳- صدور مجدد و شرط کمبود داخلی

- ۱- در صورتی که هریک از طرفهای متعاقد ممنوعیت یا محدودیتی را در ارتباط با ورود یا صدور محصولی از، یا به طرف غیرمتعهادی وضع یا حفظ نماید، هیچ یک از مفاد این موافقتنامه نباید به گونه ای تفسیر گردد که مانع شود آن طرف متعاقد:
- الف: ورود محصول مورد نظر را از آن طرف غیر متعاقد، از طریق سرزمین طرف متعاقد دیگر محدود یا ممنوع نماید؛ یا
- ب: صدور محصول مورد نظر را به سرزمین طرف متعاقد دیگر مشروط به آن نماید که آن محصول به صورت مستقیم یا غیر مستقیم، بدون مصرف شدن در سرزمین طرف متعاقد دیگر، به طرف غیر متعاقد مزبور صدور مجدد نشود.
- ۲- به علاوه، هیچ یک از مقررات این موافقتنامه نباید مانع از حفظ یا اتخاذ هر نوع اقدام لازم محدود کننده تجارت، جهت برطرف ساختن یا جلوگیری از ایجاد یا تهدید ایجاد کمبود جدی هر محصولی شود که برای طرف متعاقد صادرکننده ضروری تلقی می گردد.

ماده ۱۴- انتقال وجوه

- کلیه دریافتها و پرداختهای مربوط به معاملات تجاری مشمول این موافقتنامه، باید مطابق با قوانین و مقررات هریک از طرفهای متعاقد با ارز قابل تبدیل صورت گیرد.

ماده ۱۵- استانداردها، مقررات فنی و اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی

- طرفهای متعاقد باید تضمین نمایند که استانداردها، مقررات فنی و اقدامات بهداشتی و بهداشت نباتی به گونه ای تهیه، وضع یا اعمال نگردد که مانعی فزاینده تجارت متقابل ایجاد یا از تولیدات داخلی حمایت کند.
- بر این اساس طرفهای متعاقد باید:
- الف: تضمین نمایند که هر نوع اقدام بهداشتی یا بهداشت نباتی با توجه به اطلاعات علمی مربوطه موجود و شرایط منطقه ای، صرفاً در حدی اعمال گردد که برای حفاظت از

حیات یا بهداشت انسان، حیوان یا گیاه ضروری می‌باشد، بر اصول علمی مبتنی باشد و بدون مدارک کافی ادامه نیابد؛

ب- تضمین نمایند که هدف یا اثر تهیه، وضع یا اعمال استانداردها و مقررات فنی ایجاد موانع غیرضروری فراراه تجارت متقابل نباشد. بدین منظور، استانداردها و مقررات فنی نباید موجب تضییقات تجاری بیش از میزانی باشد که برای تحقق هدفی مشروع لازم است و در این راستا باید خطراتی که عدم تحقق آن هدف مزبور می‌تواند ایجاد کند، مورد توجه قرار گیرد. این اهداف مشروع شامل اقداماتی است که در ماده (۸) این موافقتنامه ذکر شده است. در ارزیابی چنین خطراتی، عوامل مربوطه‌ای که مورد لحاظ قرار می‌گیرد شامل اطلاعات علمی و فنی موجود، فن‌آوری پردازش یا مصارف نهایی در نظر گرفته شده برای محصولات می‌باشد و

ج- شناسایی متقابل استانداردهای خود را مدنظر قرار دهند.

ماده ۱۶- کارگروه مشترک

- ۱- کارگروه مشترک در سطح مدیران کل طرفهای متعاقد تأسیس خواهد شد. کارگروه باید ابتدائاً در فاصله شش ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه و پس از آن حداقل سالی یک‌بار یا در صورت و زمان لزوم به منظور بررسی پیشرفت در اجراء این موافقتنامه تشکیل جلسه دهد.
- ۲- کارگروه باید در فاصله شش ماه از تاریخ لازم الاجراء شدن این موافقتنامه، آئین کار خود را تدوین نماید.
- ۳- کارگروه همچنین می‌تواند هر کارگروه فرعی و/ یا گروه کاری را که لازم تشخیص دهد، برای منظورهای خاص تأسیس نماید.
- ۴- کارگروه باید فرصت کافی را برای مشورت پیرامون اظهارات هر یک از طرفهای متعاقد در ارتباط با هر موضوعی که بر اجراء این موافقتنامه تأثیر گذارد، فراهم نماید.

ماده ۱۷- مشورت

- ۱- هر یک از طرفهای متعاقد باید هر اظهاری را که ممکن است به وسیله طرف متعاقد دیگر در ارتباط با هر موضوعی طرح گردد که بر اجراء این موافقتنامه تأثیر گذارد، با نظر مساعد مورد بررسی قرار دهد و فرصت کافی را برای مشورت درخصوص آن فراهم نماید.
- ۲- کارگروه مشترک باید در صورت درخواست هریک از طرفهای متعاقد، به منظور بررسی هر مسأله‌ای که از طریق مشورت به موجب بند (۱) این ماده، راه حل رضایت بخشی برای آن فراهم نگردیده است، تشکیل جلسه دهد.

ماده ۱۸- حل و فصل اختلافات

- ۱- هر اختلافی که از تفسیر و/ یا اجراء این موافقتنامه ناشی گردد، باید در وهله نخست از طریق مشورتهای دوجانبه به صورت دوستانه حل و فصل گردد.
- ۲- در صورتی که اختلاف مورد نظر به طور دوستانه ظرف نود روز از آغاز مشورتهای حل و فصل نگردد، هر یک از طرفهای متعاقد می‌تواند بر اساس قوانین و مقررات خود آن را به یک هیأت داوری متشکل از نماینده‌ای از طرف هر یک از طرفهای متعاقد و شخصی غیرتبعه طرفهای متعاقد که از طریق توافق میان نمایندگان مزبور انتخاب خواهد شد ارجاع دهد.
- ۳- هیأت داوری وظیفه تعیین آئین دادرسی خود را برعهده دارد.
- ۴- طرفهای متعاقد باید با هیأت داوری جهت بررسی و حل و فصل مسأله مساعدت کامل نمایند.
- ۵- طرفهای متعاقد مکلفند اقداماتی را که جهت اجراء تصمیمات هیأت داوری لازم باشد، اتخاذ نمایند. در صورت عدم اجراء تصمیمات به وسیله هریک از طرفهای متعاقد، طرف متعاقد دیگر مجاز خواهد بود رفتار ترجیحی معادل را پس بگیرد.

۶- کلیه هزینه های مربوط به فرآیند داوری بالمناصفه توسط طرفهای متعاقد تأمین خواهد شد.

ماده ۱۹- اصلاحیه ها

طرفهای متعاقد می توانند از طریق توافق متقابل این موافقتنامه را اصلاح نمایند. چنین اصلاحیه ای سی روز پس از این که طرفهای متعاقد رعایت کامل تشریفات داخلی مربوطه خود را در مورد لازم الاجراء شدن آن به اطلاع یکدیگر رسانند، معتبر خواهد گردید.

ماده ۲۰- پیوستهایی که متعاقباً نهایی خواهد گردید

پیوست (الف) شامل ترجیحات تعرفه ای که توسط دولت جمهوری اسلامی ایران اعطاء خواهد گردید و پیوست (ب) شامل ترجیحاتی که توسط دولت جمهوری مردمی ینگلادش اعطاء خواهد گردید و پیوست (ج) که شامل قواعد مبدأ موافقتنامه، در فاصله صد و بیست روز از زمان امضاء این موافقتنامه نهایی خواهد شد. این پیوستها زمانی که هر دو طرف متعاقد آنها را از طریق مبادله یادداشت های دیپلماتیک مورد تأیید قرار دهند، لازم الاجراء خواهد شد و جزء لاینفک این موافقتنامه به شمار خواهد آمد.

اصلاحات پیوستهای (الف، ب و ج) این موافقتنامه می تواند بین طرفهای متعاقد مورد توافق قرار گیرد و از روز تبادل یادداشت های دیپلماتیک توسط دو طرف لازم الاجراء خواهد گردید.

ماده ۲۱- خاتمه موافقتنامه

هریک از طرفهای متعاقد می تواند این موافقتنامه را به وسیله ارسال اطلاعیه ای کتبی از طریق مجاری دیپلماتیک به طرف متعاقد دیگر، خاتمه دهد. خاتمه موافقتنامه شش ماه بعد از تاریخ اطلاعیه مزبور نافذ خواهد شد.

ماده ۲۲- لازم الاجراء شدن موافقتنامه

این موافقتنامه سی روز پس از این که طرفهای متعاقد رعایت کامل تشریفات داخلی مربوطه خود در مورد لازم الاجراء شدن آن شامل پیوستهای موضوع ماده (۲۰) این موافقتنامه را از طریق مجاری دیپلماتیک به یکدیگر اطلاع دهند، لازم الاجراء خواهد شد.

برای گواهی به مطالب فوق، امضاءکنندگان زیر که به وسیله دولتهای متبوع خود از اختیار لازم برخوردار می باشند، این موافقتنامه را امضاء نمودند.

این موافقتنامه در تاریخ ۲۶ جولای ۲۰۰۶ میلادی برابر با ۴ مردادماه ۱۳۸۵ هجری شمسی و ۱۱ شربان، سال ۱۴۱۳ بنگلادشی در تهران در دو نسخه به زبانهای انگلیسی، فارسی و بنگلادشی تنظیم گردید و تمامی متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران

سید مسعود میرکاظمی

وزیر بازرگانی

از طرف دولت جمهوری مردمی بنگلادش

حسین ظل الرحمان

وزیر مشاور در وزارتخانه های

بازرگانی و آموزش عالی

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و بیست و دو ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ هشتم بهمن ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی